

Write me a story:

De Stad

33 korte scènes geschreven door mbo-studenten



Write me a story

De Stad

33 korte scènes geschreven door mbo-studenten

Write me a story

Deze toneeltekst komt voort uit het project *Write me a story* dat najaar 2020 aan vijftientig mbo-studenten van het ROC PACT+ Theater aangeboden werd in Theater Bellevue. Onder begeleiding van toneelschrijver Sanne Schuhmacher zetten de studenten hun eerste stappen in de wereld van het toneelschrijven. Zo leerden zij een conflict op de spits drijven, personages ontwikkelen en dat het schrijven van een theatertekst gelijk staat aan het vertellen een verhaal. Rondom de schrijflessen bezochten de studenten ter inspiratie voorstellingen in Theater Bellevue en gingen ze in gesprek met de theatermakers.

De toneelschrijfprojecten van Theater Bellevue koppelen toneelspelen aan toneelschrijven: begin met het vertellen van een verhaal, improviseer een *break-up* scène of speel een personage. En zet, vanuit dat spelplezier, wat je op de vloer vond om in een toneeltekst.

Theater Bellevue heeft zich de laatste 30 jaar nadrukkelijk geprofileerd als een presentatie- en productieplek voor de nieuwe Nederlandse toneelschrijfkunst. De educatieprogramma's vinden plaats in het verlengde hiervan. Bellevue heeft de ambitie een toneelschrijfhuis voor jongeren te zijn; we ontwikkelen steeds meer schrijfprojecten voor mbo's en middelbare scholen. In het najaar van 2021 start een talentontwikkelingstraject voor ambitieuze jonge schrijvers: Bellevue junior schrijvers.

De stad

STAD Als je aan komt rijden,
kun je mij zien liggen.

Ik hoop dat je mond openvalt als je ziet
hoe de zon, zoals nu,
tussen mijn kerktorens,
flats en hoogbouw opkomt
en de lucht oranje roze kleurt.

Ik ben oud.
Ik lig hier al eeuwen.

Ik heb veel gezien:
bewoners in alle soorten en maten,
toeristen in alle soorten en maten,
gebouwen
ook in alle soorten en maten.

Niemand kijkt hier, net als ik, ergens van op.
Mensen met haren in kleuren; groen, paars en geel.
Of broeken als pantalons, flair met pailletten of glitter.

Ik ben een plek waar verhalen worden verteld,
waar mensen andere mensen worden,
waar levens eindigen,
liefdes beginnen,
mensen vallen,
en nieuwe helden ontstaan.

Ik ben al uren wakker.
Het is koud vanochtend.
Mensen krabben hun autoramen
en rijden met winterbanden door mijn straten voor extra grip.
Ze hebben mutsen op, sjaals om en wanten aan om zich te warmen.

Ik zie een man trillend opgerold in een slaapzak, hij ligt bij de poortjes van
de metro.

Ik zie een man die over straat loopt met een hond in zijn armen.

Ik zie een meisje bij een tramhalte met een opgerolde sweater onder haar
arm.

Ik zie hoe een meisje haar fiets tegen een muurtje aanzet en naar een
bloemenkraam loopt.

Bij de bloemenkraam

LARS Wat kan ik voor je betekenen?

JULIA Uhmm ... Even kijken hoor.

LARS Rustig aan hoor.

JULIA Ja ... Nou ik twijfel zo. Maar dat heb ik eigenlijk altijd. Ik bedoel dat ik nooit kan kiezen.

LARS Ja dat ken ik wel ja. Neem vooral je tijd.

JULIA Ja doe ik.

...

JULIA Als je zou moeten kiezen tussen al deze bloemen ... Welke zou je dan kiezen?

LARS Ik vind anjers heel mooi. Die blijven lang bloeien.

JULIA Wauw ja. Die paarse vooral.

LARS Mooi he!

JULIA Ja heel mooi. Matcht bij je sokken!

LARS Haha inderdaad!

JULIA Ohhh, nu weet ik het niet meer hoor.

LARS Tussen welke twijfel je?

JULIA De anjers of de rozen.

LARS Lastig hè ... Voor wie zijn ze?

JULIA M'n moeder.

LARS Wat een lieve dochter heeft ze.

JULIA Ja haha ... Ehm. Ik ehm ... ga denk ik toch voor de anjers!

LARS Welke kleur?

JULIA Sokken!

LARS Wat?

JULIA Oh ehhh ... Je sokken, ik bedoel de kleur van je sokken!

LARS Paars dus haha.

JULIA Paars ja.

...

JULIA Jeetje ik krijg het helemaal warm! Heb jij het ook zo warm?

LARS Het is winter.

JULIA Misschien word ik wel ziek.

LARS Gaat het wel goed? Je lijkt zo zenuwachtig.

JULIA Ja, door jou.

LARS Oh.

JULIA Nee! Dat bedoel ik positief! Begrijp me niet verkeerd! Ik fiets vaak langs om je te zien, maar dan word ik altijd zo nerveus ...

LARS Van mij?! Ik ben maar een bloemenjongen hier.

JULIA Niet zomaar een bloemenjongen ... wel een hele leuke ... met paarse sokken.

LARS Je krijgt de rozen erbij.

JULIA De rozen ...

LARS Voor jou van mij. En ik wil er niks voor hebben.

JULIA Wauw wat lief! Dankjewel ... Zeg sta je hier elke dag?

LARS Niet elke dag.

JULIA Dus je hebt vrije tijd?

LARS Ja genoeg.

JULIA Dus ook tijd om bijvoorbeeld dingen te doen als met mensen afspreken?

LARS Ja tuurlijk.

JULIA Heeft jouw telefoon toevallig nog ruimte voor een ander telefoonnummer?

9.51

Bij de dierenarts

PATRICK Ik stap de wachtkamer in, waar veel meer mensen in zitten dan dat er eigenlijk passen. Er zijn geen plaatsen meer om te zitten, dus iedereen staat een beetje ongemakkelijk tegen elkaar aangekleefd. Ik draag mijn zware hond. Als ik hem neer wil zetten, valt hij gelijk weer omver. Om een of andere reden word ik, ondanks de drukte, als een van de eerste omgeroepen. Mijn armen zijn moe geworden van het tillen van mijn hond. Ik leg hem op de ijzeren behandeltafel.

...

Wat is er met hem aan de hand?

DIERENARTS U weet toch wel wanneer u vergeet uw planten water te geven?

PATRICK Ik heb hem gewoon elke dag eten en drinken gegeven hoor.

DIERENARTS Ja dat snap ik. Ik bedoel te zeggen ... U weet toch wanneer een roofvogel een muis ziet ...? Dan pakt hij de muis. Als een soort god besluit hij dat het tijd is voor de muis om te gaan.

PATRICK Wat heeft dit met muizen en vogels te maken? Wilt u gewoon zeggen wat er aan de hand is met mijn hond?

DIERENARTS Uw hond is de muis ...

PATRICK Oh ...

DIERENARTS U kan nu beter afscheid nemen.

PATRICK Ik blijf bij hem tot hij weg is. Voorzichtig doe ik zijn halsband af en loop de volle wachtkamer in.
Dit keer zonder mijn zware hond in mijn armen, maar met een lege halsband die ik stevig tegen me aangeklemd hou.

In een slaapkamer

- A** Hier, ik wilde je dit nog teruggeven. Hij lag nog bij mij.
- B** Oh, uh oké. Ik had hem ook mee kunnen nemen als ik weer bij jou ben hoor.
- A** Ja dat klopt ... Ik weet alleen niet wanneer dat moment weer is.
- B** Wat bedoel je? Ik ben bijna elke dag bij jou.
- A** Ja, maar ik ga volgende week ook op skivakantie, dus ik dacht ... Dan heb je je sweater alvast terug.
- B** Oh oké. Wil je iets drinken?
- A** Ik heb ook je boek mee.
- B** Mijn boek?
- A** ‘The sun is also a star’, hier.
Geeft het boek
- B** Oh ja. Wat vond je ervan?
- A** Leuk. Goed boek.
- B** Uhm, waar is je ring?
- A** Mijn ring.
- B** Ja.
- A** Ik heb hem afgedaan.
- B** Waarom?

- A** Nou ik, uhm, wilde hem ... uhm omdat ... omdat ik ... ik ... ik voel me een huisdier.
- B** Je ... Wat?
- A** Ja ... Uhm ken je die uitspraak: “*a wolf is never a pet*”?
- B** Uh nee, echt nog nooit van gehoord.
- A** Het is niet echt bekend, of een uitspraak echt. Ik zag het op Pinterest staan en ik ... ik begon erover te denken.
- B** Waar heb je het over? Is dit een soort zwerfdierenfonds ofzo?
- A** Nee, ik bedoel gewoon te zeggen dat ik, uhm... ik ben wolf, of ik ben geen wolf als in ‘aaahwoo naar de maan’, maar als in; het is een metafoor.
- B** Een metafoor voor wat?
- A** Als in: ik ben een wolf, metaforisch dan, maar ik ... ik ... ik voel me een huisdier en dat werkt niet. Ik moet weer een wolf zijn en ik denk dat ik een andere wolf moet vinden. Maar nu ... bij jou ... voel ik me een huisdier, snap je?
- B** Uhm een beetje.
- A** Ik bedoel gewoon dat ik denk, dat als ik me tot huisdier verlaag dat dat voor geen van ons beiden echt goed is. En ik denk dat jij ook gewoon jouw wolf moet vinden. Of je huisdier, als iemand een huisdier is natuurlijk. Misschien wel een kat. Niet als in oude vrouw of man in jouw geval met vijfduizend katten, maar metaforisch gezien heb jij misschien wel een kat nodig. Maar ik ben een wolf.
- B** Dus je vindt dat dit niet goed gaat?
- A** Als ik bij je ben, voel ik me een huisdier en dan ga ik naar huis en zie ik in de spiegel een verdrietige wolf. Ik hou wel van je, maar ik denk dat we hier mee moeten stoppen.
- B** Oh...
Ik heb geen enkele keer gezien dat het niet goed met je ging... wil je er nog over praten?

- A** Nee, want ik wil je niet verder kwetsen dan ik al heb gedaan.
- B** Oké ...
- A** Zal ik gaan?
- B** Is dit mijn schuld?
- A** Nee totaal niet ... maar ik ben geen huisdier dat je kan verzorgen.
- B** Nee jij bent een wolf.
- A** Ja ...
- B** Ik ... ik wil even ...
- A** Ja ik snap het ... ik zal gaan.
Zijn we nog vrienden?
- B** Ik moet dit verwerken.
- A** Oké ... fijne kerstvakantie.

10.59

De stad

- STAD** Ik kijk naar de mensen.
Ze krioelen als mieren door mijn straten.
Ik kijk over hun schouder mee en leid ze de weg.
Of ze luisteren is altijd de vraag.
- Ik zie hoe een meisje met een bos rozen en anjers in haar handen over straat loopt. Ze straalt.
- Ik zie hoe een jonge vrouw haar broodje geeft aan een man die nog altijd trilt van de kou.
- Ik zie hoe een man met een lege hondenriem over straat loopt, zijn schouders gebogen, zijn hoofd naar de grond.
- Ik zie door het raam van een opleidingsgebouw hoe een meisje door de gangen heen en weer ijsbeert. Ze pulkt zenuwachtig aan haar sjaal.
- Ik zie een jongen, hij loopt over straat. Hij draagt zwarte kleren en heeft half lange haren. Hij loopt in een stevig tempo door de stad.

11.03

In een straat

QUIRIJN Lopen door stad, langs de grote gebouwen en de kleine. Langs de moderne flats, niet het mijne. 'Hé wat? Hé wat, wat zeg je?', vraag ik aan de vreemde zonder ruis. Ik hoor terug: 'Je fucking moeder' en dan voel ik me weer thuis. Lopen langs het verkeer van de ochtendspits. Lopen naar de bakker als routine. Maar ook daar roept een vreemde 'Je moeder' en ik voel me subliem.

Ik roep mensen gedag die ik ken; van burens, of vrienden, of vrienden van vrienden, wat mij niet verbaast, sinds de stad voelt als een dorp, maar tegelijkertijd beweegt met haast. Misdaad geeft karakter en oudheid cultuur. Met huizen spotgoedkoop en flats veel te duur.

Ik ben in de stad en ik kom er niet uit.
En dat wil ik zo houden.
De stad past me als een *hoodie*.
De stad is mijn tweede huid.

11.46

Voor de ingang van een school

ERIKA Dus wilde je ergens heen? Ik bedoel ergens specifiek?

JOHAN Uhm... ja jeetje. Ik dacht laten we nog even ... hè ...

ERIKA Sorry?!? Hier? Nu?

JOHAN Nee, ik bedoel gewoon even samen zijn.

ERIKA Johan, je weet, dit is... ik bedoel... ik heb bijna m'n eindstage.

JOHAN Ja, sportkunde. Hier aan het eind van de laan.

ERIKA Ja, sportkunde. Alleen hier was ... Zullen we warme chocomel halen? Ik heb zin in chocomel met slagroom!

JOHAN Wat wilde je nou zeggen?

ERIKA Zullen we het halen bij dat zaakje op de hoek? Waar ze ook die glühwein *to-go* hebben.

JOHAN Ja... is goed.

...

JOHAN Eer, wat was dat nou net?

ERIKA Wat bedoel je?

JOHAN Je ontweek iets. Iets met je stage. Wat is er?

ERIKA Het spijt me echt.

JOHAN Ja het is oké, maar wat is er nou. Kan ik iets doen? Doe ik iets verkeerd?

ERIKA Nee dat is het niet. Het is alleen ...

JOHAN Ja?

ERIKA Die stage is buiten de stad.

JOHAN Dat geeft toch niet, ik woon toch aan de rand van de stad. Dan kom je gezellig bij mij slapen.

ERIKA Johan, het is niet zo dichtbij als je denkt. Het is echt ver buiten de stad. Ik moet daar gaan wonen.

JOHAN Maar hoe ...

ERIKA Alles is al geregeld. Ik vertrek morgenvroeg. Sorry.

12.08

In een dorpje buiten de stad

MONEZRA Ik woon in een dorp met mijn hond. Mijn ouders wonen in een dorpje verderop genaamd Antwoorden. Heel ironisch, omdat ZIJ dat nooit doen. Geen telefoontjes, geen brieven, e-mails, telegrammen, appjes. Niks. Helemaal niks, nada, noppes. Daardoor wordt het soms wel een beetje ... Nou ja ik bedoel zonder mijn hond zou ik ... Wat ik wil zeggen is nou ... Hopelijk tot snel. Groetjes uit Eenzaam.

In een winkelstraat

JORIS Oma ...

HENNIE Ja?

JORIS Lust jij drop?

HENNIE Hmm, ja. En jij dan?

JORIS Ja, en weet je wat nog veel lekkerder is?

HENNIE Nou?

JORIS Chocolate!

HENNIE Oh, ja nou! Dat is super lekker, is dat hè?

JORIS Uh-huh, en ze hebben bij de Jamin echt lekkere chocolade. Wist je dat, oma?

HENNIE Laten we eerst wat eten halen.

JORIS Snoep is ook eten ...

HENNIE Ja, maar dat is eten voor na de lunch. Zullen we een warm broodje eten? Of wil je erwtensoep?

JORIS Erwtensoepp!!

HENNIE Vind je dat lekker?

JORIS Jaaa!!!

HENNIE Oh? Heb je al eens mijn erwtensoep gegeten?

JORIS Jouw erwtensoep?

HENNIE Ja, ik maak de lekkerste erwtensoep van de stad!

JORIS Nee!

HENNIE Ja.

JORIS Wooow , DAT wist ik niet!

HENNIE Zal ik die eens voor je maken anders?

JORIS Ja lekker! Wil je dat doen?

HENNIE Natuurlijk lieverd. Voor jou altijd.
Misschien kan ik het voor je maken met Kerst?

JORIS Hmm ja ... Maar ik weet niet of mama dat goed vindt. Misschien gaan we naar opa en oma.

HENNIE Oh ja... Natuurlijk. Ik ben natuurlijk niet de enige in de rij voor jullie Kerstviering. Dan eh ... Vraag maar aan je moeder of het kan, ja? Anders kunnen we het daarna wel een keertje plannen.

JORIS Oké.
En oma, voor mij sta je altijd vooraan hoor in die rij.

HENNIE Och lieverd.

JORIS Als we naar de snoepwinkel gaan dan!!

HENNIE Ohh, bengeltje dat je bent! Ik knijp je wangetjes hoor, kom hier!

12.55

De stad

STAD Mijn straten zijn koud.
Het begint zacht te sneeuwen.
Natte sneeuw.
Witte vlokken dwarrelen naar beneden en smelten nog voordat ze de grond raken.

Ik zie de trams van halte naar halte rijden
en de treinen van station naar station.

Mijn stoepen zijn druk.
Mijn fietspaden zijn vol.
In mijn straten toeteren auto's.
Ik ruik naar uitlaatgassen, lichaamsgeuren en liefde.

Ik zie twee zussen aan een keukentafel zitten. Ze kijken naar buiten.

Ik zie een overvolle Intratuin; vol lampjes en bomen en ballen en haakjes en mensen.

Ik zie hoe een man met verstijfde vingers van de kou in een prullenbak graait.

Ik zie een jongen en een meisje in stilte hun chocolademelk opdrinken naast een zaakje waar ze ook glühwein *to-go* verkopen. Ze weten niet wat ze moeten zeggen. Ze weten niet welke woorden ze moeten gebruiken. Dus zijn ze maar stil.

In mijn straten hangen lichtjes.
Ik vind het leuk als ik versierd word.
Ik hou ervan als ze in de winter lampjes aan me ophangen.
Het kietelt als ze de slingers aan mijn lantaarnpalen knopen.

De middag is in volle gang.

13.02

Aan de keukentafel

D Het lijkt me ook wel vet ergens in een dorp te leven.

N Uhm oké ...

D Vet toch?

N En ik dan?

D Jij komt gewoon lekker chillen.

N Maar dan ben ik helemaal alleen hier.

D Ja, maar dat moet je ook een keer leren toch.

N Ja, tuurlijk ... ga maar weer weg.

D Hoe bedoel je weer weg? Alsof ik altijd wegga ...

N Ja, jij gaat altijd weg, omdat je zo goed alleen kan zijn, omdat je het altijd beter weet. Mensen zoals jij zijn smerig ... *mompelt in zichzelf*. Echt een narcist.

D Nou ik vind dat je erg onredelijke dingen roept.

N Ik vind het gewoon niet leuk.

D Nee dat snap ik, maar jij kan ook wat ik kan.

N Nee dat is niet zo, ik ben altijd de slechtere ... en minder ... dat zegt papa altijd.

D Dat zegt papa helemaal niet ...

N Jawel, pap zegt dat hij en ik gewoon de zwarte schapen van de familie zijn.

Dat we dat maar moeten accepteren.

D Jullie zijn niet de zwarte schapen. Dat is iets wat in zijn hoofd zo gevormd is en dat projecteert hij op jou. Alleen maar omdat dat zijn overtuiging is.

N Ja jij hebt makkelijk praten. Weet je wel hoe ik me voel?

D Nou?

N In de steek gelaten en zo blijf ik me voelen als ik jouw hoofd steeds zie.

Loopt boos weg

13.29

Op de bank in een woonkamer

LIEKE Een brief die ik schreef aan mijn oma,
mijn oma die mij opvoedde met Bijbelverzen, koekjes bakken en
nagellakken.
Liefdesverhalen en 'ik hou van jou's'. Warme handen die door mijn blonde
haren streelden.
Halve Colaflessen vol Camel en tabak die zichzelf adem noemde.
We waren het liefdeshuis op de berg, toen langzamerhand warme handen
koude woorden werden,
een spanningsdraad die op knappen stond.
Ik, ik was de reden dat papa geen oog dicht meer deed. Niet meer naar zijn
werk wilde, niet meer, nooit meer.
Ik was de koude woorden,
als dat zo was: hoe was dan dat mama mij zag zwemmen in een eindeloze
zee?
Ik ben niet de reden dat,
dat zijn de talen van uw tong en die taal spreek ik niet.

In de Intratuin

- JULIA** Weet je al wat voor kerstballen je erin wilt?
- MEES** Nee eigenlijk niet ... Kies jij maar.
- JULIA** Ik dacht aan die groene met gele stipjes. Die vind ik zo vrolijk!
- MEES** Prima, dan doe je dat.
- JULIA** Is er soms iets? Je reageert zo kortaf.
- MEES** Julia ... De boom ... ballen ... vallen ... kapot ... Jezuss.
- JULIA** Jezus.
- MEES** Het ligt niet aan de boom en ook niet aan de ballen, maar aan jou.
- JULIA** Aan mij?
- MEES** Het kan zo niet langer. We spelen allebei al jaren toneel.
- JULIA** Wat?! En Curaçao dan volgende week? En kerst? En Pip?
- MEES** Onze relatie is er net zo slecht aan toe als die kapotgevallen kerstballen.
- JULIA** Wat er gebeurt, Pip mag hier niet de dupe van worden!

In de trein

- LISA** Ben je oké?
- LOES** Jup, ja, zeker weten.
- LISA** Als jij het zegt ...
- LOES** Mag ik je wat vragen?
- LISA** Ehm ja, ja hoor.
- LOES** Ik heb me altijd afgevraagd hoe iemand van binnen zo verrot kan zijn, zo onmenselijk. Dat je iemand anders dag op dag moet vernederen en kapot moet maken. Dat je ervoor zorgde dat niemand tegen me praatte. Of dat mijn nieuwe rode sjaal opeens weg was. Ik weet dat jij altijd mijn spullen verstopte, maar deze keer vond ik het zelfs niet terug in de prullenbak. Die sjaal was van m'n oma, trut. Oh en toen je me met mijn hoofd in de wc douwde of me sloeg en trapte tot ik hysterisch huilde. Gewoon omdat het grappig was en ik het verdiende. Ik denk dus dat mijn belangrijkste vraag is: wat kan ik in hemelsnaam gedaan hebben dat ik dat verdiende? En ik weet dat ik nu zou moeten stoppen met praten en ik weet dat het al tien jaar geleden is. En ik weet dat je dit soort dingen niet hoort te zeggen, maar alleen uit het raam hoort te kijken en te doen of het nooit gebeurd is. Maar ik zeg het wel. Ik doe niet alsof dit nooit gebeurd is, want dit is wel gebeurd. Dit is heel erg gebeurd en dat ga ik nooit vergeten, ook al zou ik het willen vergeten. En jij mag dat weten, sterker nog jij moet dat weten. En ik hoop dat je er niet van kan slapen. En ik zeg dit niet voor jou, maar voor mij. Dit is m'n halte, krijg de tyfus, Lisa, doe!

14.56

De stad

STAD De afgelopen jaren ben ik gegroeid.
Ik word steeds groter.
Ik dij steeds verder uit.
Ik slok weilanden op.
Ik bebouw braakliggend terrein.
Zelfs de sloten maak ik bewoonbaar door er woonboten in te leggen.
In mijn straten slapen mensen die geen huis meer kunnen vinden.
Ik groei en ik groei en ik groei maar
en soms denk ik:
Wanneer is het genoeg?
Wanneer knap ik uit mijn voegen?
Wanneer kan ik niet meer?

Er worden heipalen in mijn grond geslagen.
Er worden verdiepingen op huizen gebouwd.

Elke plek wordt bewoond.
En weer opnieuw bewoond.
En weer opnieuw.

Ik zie mensen komen en vertrekken.
Zelfs nu lopen er mensen met verhuisdozen te sjouwen.
Met vuilniszakken.
Er worden huizen leeggeruimd van mensen die niet meer terug zullen
komen, omdat ze hun laatste adem hebben uitgeblazen.
Er worden babykamers ingericht.
Er worden bordjes 'te koop' en 'te huur' in tuinen geplaatst.

Op de stoep voor de voordeur van een studentenhuis staat een rode
Renault geparkeerd, er past geen verhuisdoos meer bij. De achterklep kan
niet meer dicht. Er steekt een kamerplant uit.

15.14

In een studentenhuis

BELANA Heb je alles? Toilettas?

ESMEE Ja.

BELANA Onderzetter?

ESMEE Ja.

BELANA De kamerplant?

ESMEE Ja, ik heb alles.

BELANA Sleutels?

ESMEE Oh shit, yes, thanks, nu kunnen we.

BELANA Uhhh, ik ... uhm... ik wil eigenlijk nog wat zeggen - uhh vragen uhhh nou
ja zwanen ... uh?

ESMEE Wacht, pak hem even opnieuw.

BELANA Oke, nou ja uhm... ik zou graag zwanen met ... uhhh, want ja monogaam.

ESMEE Zwanen? Haha Belana, wat ben je aan het uitkramen.

BELANA Uhhh... Wist je dat leeuwen lesbisch kunnen zijn.

ESMEE Wat is er aan de hand?

BELANA Twee vrouwen pinguïns hadden laatst een ei van een heterostel gestolen
en samen opgevoed.

ESMEE Belana, ik snap niet wat je bedoelt! Wat wil je nou zeggen?

BELANA Ik wil zeggen dat ik van je uhh ... dat ik van je uhhh ... Heb je je sleutels al?

15.33

Aan de telefoon I

Jasmijn belt Noah

NOAH Hey.

JASMIJN Hoi.

Stilte

NOAH Ben je daar?

JASMIJN Ja ...

Stilte

NOAH Is er iets?

JASMIJN Nee er is niks ... mijn verbinding is slecht ... denk ik ...

NOAH Ow oké, normaal stuur je gewoon een appje als je zin hebt ...

JASMIJN Hoe is het met je?

NOAH Ja wel goed, maar ik moet zo weer aan het werk. Is er iets belangrijks?

JASMIJN Ja uhm ... nee ... komt wel. Is niet belangrijk. Succes met werk.

NOAH Oké dank je...

15.42

In het huis van opa

LIZ Hoi, ik ben er.

OPA Hey meissie, hoe is het?

LIZ Gaat goed hoor, wat is er?

OPA Ik heb laatst weer door alle fotoboeken gekeken. Bizar eigenlijk, hoe snel je opgroeit en ik maar ouder word. Hadden papa en mama het al verteld?

LIZ Ja dat je binnenkort een operatie moet doen, maar dat was toch niks ernstig?

OPA Ja klopt inderdaad. Ik ga zo nieuwe mensen leren kennen. Andere omgeving zien, iets wat ik zelf ook nog niet ken.

LIZ Wat bedoel je? Je bent toch al vaker met oma naar het ziekenhuis geweest? Ga je naar een andere locatie?

OPA Nee, gewoon hier in de stad. Wil je nog wat drinken?

LIZ Ja hoor. Warme chocolademelk alsjeblieft!

OPA Mooi, daar had ik nou ook zin in. Zal ik je anders leren hoe ik de kalkoen altijd maak? Ik heb het recept bijna uitgeschreven!

LIZ Ik hoop dat je niet had gepland dat ik die dit jaar moet gaan maken. Dat wordt een mislukking.

OPA Nee joh, dat kan jij wel!

LIZ Is er iets? Je wilde dat nooit weggeven. Wat, hoe, wil je iets zeggen?

OPA Ik wil alleen dat je geniet van dit moment, dit, hier. Met slagroom?

LIZ Ja lekker! Oow oké, nou ja zolang je je maar goed voelt.

OPA Als een kip bij de slager.

16.17

Aan de telefoon II

Jasmijn belt Noah

NOAH Heey Jasmijn.

JASMIJN Hoi, ben je nog op de werk?

NOAH Ja ... tot half vijf.

JASMIJN Ow ... ja ... leuk.

NOAH Belde je ergens over?

JASMIJN Ja uhm ... nou ja ... nee uhm ... jawel.

JASMIJN Heb je Dianne nog gesproken van de week?

NOAH Uhm nee ... Dat is al weer uhm twee weken terug ... denk ik ... hoezo?

JASMIJN Ow nee zomaar. Ik moet gaan. Veel plezier nog op je werk.

NOAH Oké ... dank je ... Jij ook een fijne dag...

16.37

Voor een voordeur

- ANNE** Ik ga afscheid nemen.
- BORIS** Afscheid.
- ANNE** Ja, ik neem afscheid. Nu op dit moment.
- BORIS** Oké, en lukt het?
- ANNE** Nee.
- BORIS** Oké, kan ik helpen? Met afscheid nemen?
- ANNE** Zou je dat kunnen?
- BORIS** Nee.
- ANNE** Dan moet ik het toch echt alleen doen, denk ik.
- BORIS** Misschien ook wel beter denk ik.
- ANNE** Om alleen afscheid te nemen?
- BORIS** Afscheid nemen.
- ANNE** Ik heb echt een hekel aan het woord afscheid. Het klinkt alsof ik het afval ga scheiden.
- BORIS** Ander woord?
- ANNE** Ja, ander woord.
- BORIS** Afval scheiden?
- ANNE** Zullen we samen het afval scheiden?

- BORIS** Samen het afval scheiden.
- ANNE** Ik heb echt een hekel aan dat afval scheiden. Al dat ecologisch, biologisch gedoe. Helemaal geen zin in.
- BORIS** Gewoon een prullenbak gebruiken.
- ANNE** Ik koop de vuilniszakken.

16.44

Aan de telefoon III

Jasmijn belt Noah

- NOAH** Je belt wel vaak vandaag ...
- JASMIJN** Ja sorry ...
- NOAH** Geeft niet ... maar er is toch niks aan de hand hè? Geen gevoelens voor mij toch?
- JASMIJN** Nee, geen gevoelens.
- NOAH** Maar er is wel iets?
- JASMIJN** Nou ja, ja eigenlijk wel.
- NOAH** Is het ernstig?
- JASMIJN** Dat weet ik niet zo goed.
- NOAH** Oké..
- JASMIJN** Bel ik wel gelegen?
- NOAH** Ja ... vertel het me maar ...
- JASMIJN** Ik ben ehh ... Heb je trouwens lekker gewerkt?
- NOAH** Jasmijn ... Wil je nu alsjeblieft zeggen wat er aan de hand is?
- JASMIJN** Ik ben zwanger.
- NOAH** Ow ... ik wist helemaal niet dat jij nog meer mensen had, waarmee je afsprak ... niet dat dat erg is ... gefeliciteerd.

- JASMIJN** Ik denk dat ik het niet wil houden ... Ik heb morgen een gesprek bij de kliniek.
- NOAH** Oké ... Ja, dat is jouw keus ... kan is me wel voorstellen in jouw situatie. Hoelang ben je zwanger nu?
- JASMIJN** Vier weken ... Ja, kan jij je dat voorstellen? Had jij graag kinderen gewild?
- NOAH** Hmm, naja ... dat doet er niet echt toe hè of ik dat had gewild. Eerlijk gezegd was het wel een droom, maar wat niet kan moet je accepteren. Ik kan het wel los zien van jouw zwangerschap hoor. Ik steun je in jouw keuze.
- Stilte*
- NOAH** Weetje wel van wie het is?
- JASMIJN** Ja.
- NOAH** Wat vindt hij ervan?
- JASMIJN** Ik heb het afgelopen half jaar alleen met jou afgesproken ...

16.59

De stad

STAD De zon gaat onder.

Ik zie de koplampen van auto's oplichten in het donker.
Ik zie lichten aangaan in keukens waar gekookt wordt,
in eetkamers waar de tafel wordt gedekt
en in cafétjes waar bier besteld wordt.
Ik zie een man trillend onder een lantaarnpaal staan.
Ik zie hoe een kamerplant uit een rode Renault wordt getild en een huis
wordt binnengedragen

Als het donker wordt buiten,
voel ik me vaak donker van binnen.

Ik kijk naar de afgescheurde posters,
de kauwgum op de grond,
de lege flessen,
de restjes McDonald's aan de kant van de weg,
de gebroken gezinnen
en de loszittende stoeptegels.

Soms als het donker wordt,
wil ik vetrekken.

17.02

In de auto

TESSA Ik zit in de auto en we rijden richting het huis van opa en oma om daar
Kerst te vieren. Ik zit achterin en kijk uit het raam.

Als het kon zou ik nu uitstappen en terug naar huis gaan. Ik ben al een hele
tijd klaar met het woord 'familie'. Ik heb een hele hechte band met mijn
ouders. Ze zijn heel betrokken in mijn leven, dat kan ik van niemand
anders uit mijn 'familie' zeggen.

En nu ga ik mijn opa en oma weer zien na vier maanden. In die tijd ben ik
één keer gebeld, omdat mijn vader toevallig had verteld dat mijn
verstandskies eruit was gehaald, maar anders hadden ze het nooit
geweten, net als met alles.

Vroeger ging ik vaak langs omdat ze mijn cijfers wilden zien en dan kreeg
ik twintig euro in mijn handen geduwd. Of ze zeiden, voordat ze weg
gingen 'hier is vijf euro'. Altijd fijn, maar ik hoef geen geld en spullen.
Ik wil horen 'hoe gaat het met je' van mijn bloedeigen opa en oma, die
altijd beweren zo gek op me te zijn.

Ik zit met een brok in mijn keel en bal mijn vuisten, omdat ik vecht om
mijn tranen binnen te houden. Het sneeuwt al een paar uur en het is ijskoud.

Eenmaal aangekomen zegt mijn oma: 'Leuk dat je er bent' en dat was alles.
Mijn moeder kijkt me aan en weet genoeg. Ik snauw terug naar mijn oma:
'Het gaat goed, bedankt'.

18.34

In de keuken

- PLEEGMOEDER** Alles goed, zoon?
- ZOON** Niet echt.
- PLEEGMOEDER** Wat is er dan?
- ZOON** Ik weet alles.
Waarom ik hier ben, in dit huis ...
- PLEEGMOEDER** Zoon, ga a.u.b. zitten en eet met de rest mee. Het is kerstavond.
We praten morgen wel.
- ZOON** Nee ik wil nu praten ... Ik weet dat ik in de steek ben gelaten en
jullie vangen mij alleen op.
- PLEEGMOEDER** Ga nou even zitten alsjeblieft?
We praten morgen er over.
- ZOON** Waarom heb je mij niet eerder verteld? Waarom ben je stil geweest?
Ik had recht om dit te weten ...
- PLEEGMOEDER** Doe nou rustig mop, morgen vertel ik je alles beloofd!
- ZOON** Oké, nou ik zie je morgen dan.

19.17

In de eetkamer

- MOEDER** Steek de kaarsjes vast aan. Alvast een beetje de kerstsfeer.
- DOCHTER** Daarover, wat gaan we doen met kerst dit jaar?
- MOEDER** Ja, dat moeten we nog even plannen. Ik zat eigenlijk te denken aan iets
kleins dit jaar, dat we gewoon oma gezellig uitnodigen en lekker gaan
koken enzo.
- DOCHTER** Ja, want pap wou dus misschien een leuk weekendje weg.
- MOEDER** Je vader weet heel goed dat je kerst met mij viert. Dat hebben we zo
afgesproken.
- DOCHTER** Ja, maar het is kerst.
- MOEDER** Wat wil je hiermee zeggen Soof?
- DOCHTER** Kerst.
Kerst is samen.
Samen kerst.
- MOEDER** Soof.
- DOCHTER** Met z'n drieën kerst vieren. Eén avondje. Papa, ik, jij.
- MOEDER** Dat gaat toch niet zomaar.
- Stilte*
- DOCHTER** ... Ja ...
- MOEDER** *zucht*
- DOCHTER** Laat maar, het was ook een gek idee.

MOEDER Eén avond?
...
Eén avond met z'n drieën?

DOCHTER Ja eentje maar! Gezellig aan tafel met kaarsjes en cadeaus.

MOEDER Ik zal er over nadenken.

DOCHTER Echt?!

MOEDER Dat is geen ja. Ik ga er alleen over nadenken.

20.57

In een cafeetje

MARA Goed. Waar wilde je het over hebben?

JAN Nou ik ben erachter gekomen dat ma een briefje achter heeft gelaten over de erfenis.
Het blijkt dat haar gouden ring voor mij bestemd was.

MARA Dat begrijp ik, maar ik weet van mam dat zij het aan mij wilde geven. Ik weet het gewoon echt zeker, daarom nam ik hem mee.

JAN Snap ik, maar zo zijn er nog wel meer dingen die niet eerlijk zijn gegaan. Maar goed, ik kom eigenlijk om te vragen of ik de ring mag? Voor mij heeft deze veel waarde.

MARA Jan, ik begrijp je, maar ik weet zeker dat hij voor mij was.

JAN Goed, Mara ook al ben ik je broer, als jij hem niet wil geven hoef ik geen contact meer. Het duurt nu al een half jaar om de ring te krijgen, voor mij is het nu goed zo.

MARA Jan, dat kan toch niet zomaar.

JAN Mara, we zijn klaar het is goed zo.

Jan loopt weg van tafel, Mara blijft verbaasd en verdrietig achter.

23.09

De stad

STAD Ik weet het zeker.
Ik moet vertrekken.
Ik moet weg hier.
Ik zie al die mensen,
alleen thuis,
alleen op straat,
alleen aan een keukentafel,
alleen in een bovenwoning,
alleen bij een tramhalte, wachtend op een tram die nooit gaat komen.
En dan denk ik,
als ik hier blijf,
blijf ik voor altijd alleen.

Als ik op reis ga,
als ik hier wegga,
als ik andere steden ontmoet,
dan kom ik misschien wel een stad tegen die precies bij me past?

Ik voel mijn betonnen stadshart verzakken
en weet dat hij gerenoveerd moet worden.
Ik zou ergens anders een nieuw hart kunnen bouwen.
Samen met die andere,
die andere stad,
die voor mij gemaakt is.
Misschien.

23.11

In een bovenwoning

JAN Hey schat.

WIM We hebben gewacht.

JAN Ja, sorry ik was nog even met Kees.

WIM We wachten wel vaker de laatste tijd.

JAN Schat, sorry ik –

WIM Geen sorry zeggen, we zijn het inmiddels gewend.

JAN We?

WIM Ben je dat echt vergeten, Jan?

JAN Wat?

WIM De Bordeaux, ben je het vergeten?

JAN Nee, natuurlijk niet Wim. Sorry.

WIM Elke zaterdagavond.

JAN Ja ...

WIM Elke zaterdagavond met mij en de Bordeaux.

JAN Het spijt me.

WIM Denk je dat ik dat wil horen?

JAN Wim, ik weet niet wat je wilt horen.

WIM Nee, je weet niet wat ik wil.

JAN Wim –

WIM Jan.

JAN Ik ben er toch schat ...

WIM De glazen staan al in de kast.

JAN Ik probeer er te zijn! Dat weet je toch?!

WIM Nee, dat weet ik niet Jan!

JAN Hoe kan ik het je laten weten?

WIM Door de glazen te vullen Jan!
Sorry, dit kan niet meer zo ...

JAN Geen sorry, je hebt gelijk.

WIM Jan –

JAN Ik ben er voortaan oké? Ik zal me best doen.

WIM Jan, ik –

JAN Ik zal er zijn voordat de glazen in de kast staan.
Wim? Blijf bij ons.

Aan de keukentafel

Ik wil jou mijn toekomst bieden.
Ik wil jou alles geven wat ik nooit heb kunnen krijgen.
Voor jou wil ik mijn hele leven verder strijden.
Ik wil er voor je zijn wanneer je het moeilijk hebt.
Ik wil jouw beste vriend zijn en samen kunnen lachen.
Hoe kan ik jou dat het beste geven?
Een stem zegt me dat ik niet op moet geven.
Want als ik nog even blijf streven,
en mijn woorden blijf naleven,
gaan wij van alles samen beleven.

Vele vragen spoken in mijn hoofd.
Ik ben boos omdat hij het niet kon.
Hoe hij al die leugens tegen mij verzon.
Waardoor ik nu hier ben en mijn eigen emoties overwon.
Ik snap het, het leven loopt nu eenmaal niet zoals je hoopt.
Maar het niet proberen,
weg te lopen alsof je iets verkoopt.
Ik riep maar ontving niks terug.
Een vlaag van verslagenheid.
Een *back-stabbing* in de rug.

Ik wil een voorbeeld waarop ik terug zou kunnen vallen,
wanneer ik zelf even niet meer weet.
Nu lig ik aan de oever van het meer alleen en verweekt.
Alleen jou had ik nodig die naar me keek.
Nu is het mijn tijd.
Ren ik weg?
Blijf ik stokstijf staan?
Steek m'n kop onder het zand?
Een gedaante staat boven me en pakt mijn hand.
Het gevoel spreekt.
Het geeft me aan om me geen zorgen te maken.
Alles gebeurt met een reden en zo jij dus ook.

Alles wat gebeurt in mijn leven dat geeft mij verdere hoop.
Ik ben een vader.
Ik hoop jij later ook.

00.00

De stad

STAD

Ik denk aan wat er zou gebeuren als ik vertrek.
De oude stadlantaarns zouden niet meer branden.
Ze zouden gaan roesten,
en uiteindelijk in duizend scherven op de grond kapot spatten.
De bomen zouden afsterven.
De mensen zouden verhuizen en wegtrekken.
Ik zou niet meer bewoond worden.
Dit stadshart zou leeg komen te staan.
Helemaal leeg en verlaten.
En dan denk ik,
reizen is misschien toch meer iets voor een wild dier ...
En ik ben geen wild dier.
Ik ben een stad.

Op straat

- AGENT** *Krijgt een melding*
- Prima, wij gaan er naartoe ... Hier naar links, ik stap wel even uit en praat met hem.
Hey Plank! Plankie? PLANK?!
- PLANKIE** Oh hoi mevrouw... Hoe gaat het met u...?
- AGENT** Prima gozer, maar hé... Het is al de derde melding, Plank... Wat ben je nu aan het doen?
- PLANKIE** *Negeert de vraag en schudt met zijn schouders.*
- AGENT** Gozer, is het niet gewoon een idee om terug te gaan naar de opvang?
- PLANKIE** Geen plek mevrouw... Zit helemaal vol en er mogen nu niet zoveel mensen naartoe.
- AGENT** Maar Plank, je kunt toch ook gewoon bij ons aanbellen, dan krijg je nog een kop koffie! Of warme chocolademelk! Misschien kunnen wij wel wat voor je betekenen.
- PLANKIE** Nee mevrouw, jullie zijn ook dicht.
- AGENT** Nee je kunt aanbellen, dan kun je door de speaker praten en dan vragen ze of ze je ergens mee kunnen helpen. Vragen om hulp kan ook normaal hè, Plank.
- PLANKIE** Normaal ken ik niet, dat is te lang geleden.
- AGENT** Welnee joh! Doe niet zo gek. Je hebt deze stennis niet nodig om hulp te krijgen, man. Je kunt het altijd vragen. Dan kijken wij wat we voor je kunnen doen.

- PLANKIE** Maar alleen koffie gaat niet helpen.
- AGENT** We kunnen voor je bellen.
- PLANKIE** Nee mevrouw, ik mag daar niet meer heen. Ik mag niet naar binnen.
- AGENT** Ow maar dat is een ander verhaal. Mogen of kunnen is totaal iets anders hè. Maar vertel eens... Waarom mag je daar niet meer naar binnen?
- PLANKIE** Omdat ik ...
- AGENT** Plank! Niet raar gaan doen nu ... Rustig stil blijven staan en normaal met me praten.
- PLANKIE** Ik had dit bij me ...
- AGENT** Oké ... Oké ... Blijven staan!
- PLANKIE** Ik weet wat er nodig is ...
- AGENT** Ja, dat weet je donders goed, Plank. Dat zie ik. Je bent aangehouden voor wapen- en drugsbezit. Ik ga je boeien en dan loop je rustig mee naar de bus.
- PLANKIE** Dank u wel, mevrouw.

Bij de tramhalte

- JADE** Hi.
- LANA** H-hi.
- JADE** Volgens mij ken ik jou.
- LANA** Uh zou kunnen.
- JADE** Volgens mij zaten wij samen bij bio, lokaal 93, mr. Vermeulen. Jezus, dat zal nu wel zo'n zeven jaar geleden zijn?
- LANA** Ohhh ja! Damn, klopt! Jade toch?
- JADE** Ja! Damn, wat leuk om jou hier te zien. Wat doe jij hier?
- LANA** Ja, echt heel lang geleden ... Wachten op de tram, jij?
- JADE** Nee, ik bedoel: wat heb je vanavond gedaan? En wat doe je nu hier, in het leven?
- LANA** Oh, haha, ik was uit in club NYX met wat vrienden. En 9292 zei dat als ik nog naar huis wilde, ik de tram vanaf hier moest pakken. En nou ja, die is er nog steeds niet. Dus ik ben hier naartoe gerend voor niks. Verder ben ik net afgestudeerd aan de Hogeschool voor de Kunsten en heb ik geen idee wat ik verder met mijn leven ga doen. En jij?
- JADE** Oh damn, ik doe nu even niks. Beetje werken niet echt iets bijzonders. Ik ben zoekende naar mezelf en alles wat ik wil en het duurt mij nu wel echt lang haha. En ik was uit in de EXIT, ernaast, jammer dat ik je niet zag!
- LANA** Ja, haha.

Stilte

- LANA** Leuke schoenen.
- JADE** Thanks, die van jou zijn ook heel *cute*.
- LANA** Ik moet je wat opbiechten, naast het feit dat ik denk dat deze tram niet komt, had ik vroeger een crush op je en niet zo'n beetje ook.
- JADE** Echt? Dat had ik nooit verwacht. Ik moet jou ook wat opbiechten. Ik ook op jou. En kijk nou, hoe mooi je bent opgedroogd.
- LANA** No way! Jij bent ook prachtig opgedroogd, maar ik vond je altijd al een mooi mens.
- JADE** Ik –
- LANA** Ik had dit nooit verwacht.
- JADE** Nee ... ik ook niet.
- LANA** Hey, even een ideetje, zullen we een Uber bellen? Dan kan je met mij mee naar huis in plaats van dat we hier zo romantisch en megakoud in de sneeuw staan te bevroren?
- JADE** Lijkt mij een heel fijn idee.

De stad

STAD Als je aan komt rijden,
kun je me zien liggen.

Ik hoop dat je mond openvalt als je ziet
hoe de maan, zoals nu,
tussen mijn kerktorens,
flats en hoogbouw staat
en de donkere lucht doet oplichten.

Het is diep in de nacht.
Alles is stil.
De mensen vinden het te koud om naar buiten te gaan.
Ik ben het met ze eens.

Een dik pak sneeuw bedekt mijn daken.
De wegen zijn bevroren,
net als mijn grachten.

Ik kijk naar mijn straten
en zie hoe twee meisjes in een Uber stappen.
Ik zie hoe een koude man naar zijn warme cel wordt gebracht.
Ik zie hoe een bos anjers en een bos rozen in een vaas staan,
in een huis waarin nu iedereen slaapt.

En ik denk:
Als ik niet zou bestaan,
zouden deze honderdduizend mensen ergens anders wonen,
waren er duizenden liefdes niet gevonden,
waren en zoveel kinderen niet geboren.
Zonder die mensen was ik er niet geweest.
Wij kunnen niet zonder elkaar denk ik.
Zonder jullie was ik niet geweest wie ik nu ben.
Julie hebben mij vormgegeven.
Jullie zorgen voor mij, maken mij vuil maar maken mij ook weer schoon.

Zonder jullie had ik niet bestaan.

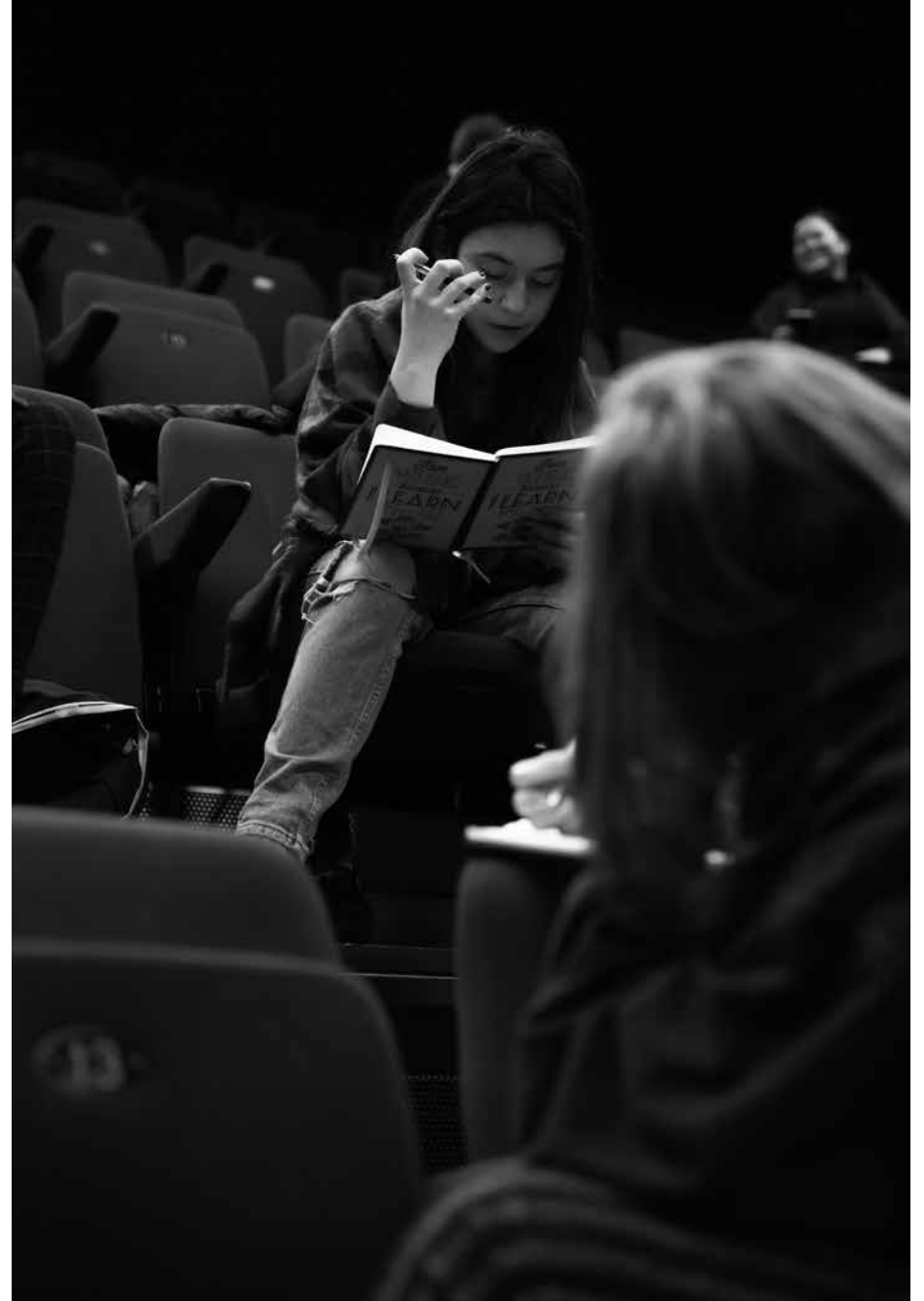
En dan doe ook ik mijn ogen dicht.
En slaap.

Overzicht scènes

08.43	De stad Gezamenlijk geschreven	8
09.14	Bij de bloemenkraam Geschreven door Isabelle Dobbe	10
09.51	Bij de dierenarts Geschreven door Laura Harder	13
10.26	In een slaapkamer Geschreven door Anna Tetenburg	14
10.59	De stad Gezamenlijk geschreven	17
11.03	In een straat Geschreven door Quirijn Glerum	18
11.46	Voor de ingang van een school Geschreven door Mike Koene	19
12.08	In een dorpje buiten de stad Geschreven door Monèzra Rudge	21
12.36	In een winkelstraat Geschreven door Joline Velthuisen	22
12.55	De stad Gezamenlijk geschreven	24

13.02	Aan de keukentafel	
	Geschreven door Dewy Hinderdael	25
13.29	Op de bank in een woonkamer	
	Geschreven door Lieke Westerveld	27
14.14	In de Intratuin	
	Geschreven door Dariya Dierdorp	28
14.23	In de trein	
	Geschreven door Petra van der Kaaden	29
14.56	De stad	
	Gezamenlijk geschreven	30
15.14	In een studentenhuis	
	Geschreven door Bo Daamen	31
15.33	Aan de telefoon I	
	Geschreven door Dianne Klinkenberg	32
15.42	In het huis van opa	
	Geschreven door Nienke Cogenbach	33
16.17	Aan de telefoon II	
	Geschreven door Dianne Klinkenberg	35
16.37	Voor een voordeur	
	Geschreven door Zara Stenzler	36
16.44	Aan de telefoon III	
	Geschreven door Dianne Klinkenberg	38
16.59	De stad	
	Gezamenlijk geschreven	40
17.02	In de auto	
	Geschreven door Tessa Slinger	41

18.34	In de keuken	
	Geschreven door Stevanio Talea	42
19.17	In de eetkamer	
	Geschreven door Milla Kamstra	43
20.57	In een cafeetje	
	Geschreven door Sven de Boer	45
23.09	De stad	
	Gezamenlijk geschreven	46
23.11	In een bovenwoning	
	Geschreven door Tess Loefstop	47
23.37	Aan de keukentafel	
	Geschreven door Justin Kuijper	49
00.00	De stad	
	Gezamenlijk geschreven	51
00.09	Op straat	
	Geschreven door Serena Toppers - Fusco	52
04.03	Bij de tramhalte	
	Geschreven door Mara Bosker	54
04.23	De stad	
	Gezamenlijk geschreven	56





Colofon

© Theater Bellevue, 2021

Concept en ontwikkeling **Nico Tillie, Kees Roorda, Sanne Schuhmacher**

Projectbegeleiding **Sanne Schuhmacher**

Met dank aan **Het Toneelschrijfhuis, PACT+ Theater/Annette de Ruiter**

Vormgeving **Van Lennep**

Redactie **Rosa Uijtewaal**

Illustratie cover **Serena Toppers - Fusco**

Mede mogelijk gemaakt door **Prins Bernhard Cultuurfonds**

Theater Bellevue

Leidsekade 90

1017 PN Amsterdam

020 5305300

educatie@theaterbellevue.nl

www.theaterbellevue.nl/educatie

De Stad

*“Ik ben een plek waar verhalen worden verteld,
waar mensen andere mensen worden,
waar levens eindigen,
liefdes beginnen,
mensen vallen,
en nieuwe helden ontstaan.”*



De Stad beschrijft in 33 korte scènes een winterse dag van een stad en haar inwoners. Een mozaïek van verloren zonen, gebroken harten, dolende zielen, onverwachtse liefde en warme chocomelk.

Deze toneeltekst komt voort uit het project *Write me a story* dat najaar 2020 aan vijftientig mbo-studenten van het ROC PACT+ Theater aangeboden werd in Theater Bellevue.